

raade, og ligesom, saavidt jeg forstod, det ærede 2det Medlem for 6te Kreds har jeg intet imod, at dette Forhold bliver nærmere undersøgt eller belyst, saa at man bliver klar over, at der ikke i den Henseende bliver nogen Gene for Tobaksdyrkerne.

I øvrigt skal jeg paa mine Partifællers og egne Vegne give Lovforslaget min Tilslutning.

Harald Jensen: Det Parti, hvortil jeg hører, har stemt mod den gældende Lov og har gjort det ud fra de Motiver, at vi ikke vil være med til at paalægge nogen ny indirekte Skat eller Afgift. Det foreliggende Forslag berører ikke denne principielle Side af Sagen, det vedbliver at paalægge denne Skat, ordner det maa-ske noget mere hensigtsmæssigt, men det har ikke nogen Betydning for os. Jeg skal derfor indskrænke mig til at sige, at det Parti, hvortil jeg hører, ikke kan stemme for dette Lovforslag.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg kan takke det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) og det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Theilmann) for den Velvillie, hvormed de har modtaget Forslaget.

Jeg forstaaer ikke, at det ærede 4de Medlem for 3die Kreds (Lange) har kunnet mene, at her virkelig er krævet for strenge Kontrolbestemmelser. Jeg kunde have forstaaet den modsatte Indvending; i Virkeligheden er man her gaaet ned til et saadant Minimum, at naar der oyerhovedet skal være Kontrol, kan det ikke være ringere. I Tyskland, hvor man har en hel Del Erfaring i denne Materie, idet baade den indenlandske Tobaksdyrkning er betydelig der og Beskatningen af indenlandsk Tobak er af gammel Dato, er der, som det ærede Medlem vil vide, betydelig strammere og mere omfattende Kontrolbestemmelser, end vi har krævet. Jeg har ladet mig det være magtpaaliggende ved Udarbejdelsen af Forslaget at komme ned til det mindst mulige, og dette Maal har vi i Virkeligheden naaet. Jeg kan slet ikke give det ærede Medlem Ret i, at Opmaalning skulde være unødvendig, det er et ganske nødvendigt Led i Kontrollen. Man maa huske paa, at man kan ikke lade det hele svæve i Luften; det kan man ikke gøre, jeg vil ikke sige hovedsagelig for Statskassens Skyld, men navnlig for Befolkningens Skyld. Hvis man fuldstændig ophæver en nogenlunde virksom Kontrol,

er det muligt for den ene Tobaksdyrker at undersøge den anden, det er muligt at skabe illoyal Konkurrence paa dette Omraade. Det er ogsaa et Hensyn, der maa tages, og hvorfor et Minimum af Kontrolbestemmelser altid vil være nødvendigt.

Det ærede Medlem misforstod Forslaget paa et Punkt, idet han sagde, at vi vilde bruge som Rettesnor, hvad der var dyrket paa samme Areal sidste Aar. Det staar der intet om i Lovforslaget, der staar, at Vurderingsmændene skal foretage Eftersyn af Tobakken, medens den staar paa Roden, og derefter fælde et Skøn over, hvor stort et Kvantum Tobak der antagelig kan høstes paa det Areal. Det er netop den Tobak, som senere skal frembydes til Opvejning og Beskatning, det er altsaa samme Aars Tobak.

Det ærede Medlem mente, at Følgen af, at man har sat Slutningen af Februar som den sidste Frist for Frembydning af Tobakken til Opvejning, maatte blive, at Dyrkerne som Regel maatte køre hen paa Jernbanestationen med deres Tobak og tilbage igen og saa senere igen køre til Jernbanestationen, hvorfra Tobakken skulde afgaa til Fabrikkerne. Det har slet ikke været Meningen. Meningen med denne Bestemmelse, som med alle Lovens Regler, har været at gøre det saa let og lempeligt som paa nogen Maade muligt for Dyrkerne. Derfor er der kommet den meget usædvanlige Bestemmelse ind, at Fortoldningen ikke behøver at foregaa paa Toldboden og i Nærværelse af en Toldembedsmand, men at det er tilstrækkeligt at lade Vejningen foregaa paa en Jernbanestation, hvor der blot er en autoriseret Vejer. Tanken er netop, at samtidig med, at Dyrkeren afsender sin Tobak til Fabrikanten, skal han kunne afgøre Sagen, faa Tobakken vejlet og Beretning herom indsendt til Toldvæsenet. Det, der er tilsigtet med Lovforslaget, er netop det, det ærede Medlem ønsker (Modsigelse af Lange). Jo, absolut. Saa er der det Spørgsmaal, om denne Frist er sat for knapt eller ikke. Det er naturligvis noget, vi kan tale om; for mig ligger der ingen Vægt paa, om der staar „Slutningen af Februar“ eller Midten eller Slutningen af Marts. Naar vi har sagt Slutningen af Februar, er det efter de Oplysninger, vi har faaet fra Tobaksdistrikterne, hvorefter denne Termin skulde være fyldestgørende.

Lange: Jeg fik det Indtryk af den højtærede Finansministers Udtalelser, at jeg